DINAMO

SPRE MOMENTUL ÎNTÎLNIRII CU VECHI AŞTEPTĂRI?

Dinamo Bucureşti nu este primul şi nu va fi nici ultimul caz în care o reunire de nume sonore nu dă, fie de la început, fie definitiv, „recolta" aşteptată de la ea. Din motive obiective, adeseori, dintr-o simplă întîmplare, alteori, dintr-o defecţiune de gingaşă nuanţă, în alte cazuri, teamuri celebre au ratat de puţin performanţa supremă şi — de foarte multe ori — au renunţat la escaladarea piscului unde ajungeau formaţii fără componenţi de renumele celor care îmbrăcau tricourile lor. Dacă vrem şi cîteva exemple, le putem cita, fără să ne ducem prea mulţi ani înapoi... În Spania, F.C. Barcelona n-a reuşit, ani în şir, să doboare pe Real Madrid, cu toate că — la un moment dat — lotul său cuprindea infinit mai multe vedete; campionatul francez ne-a oferit, ediţii la rînd, cursa plină de voinţă şi de temeritate a lui **Olympique Merseille**, înconjurată de o pleiadă de vedete, spre a pune un „piept" înaintea lui **St. Etienne**. Poate anul acesta echipa din Sud să trăiască visul care a împlinit un deceniu! **Steaua roşie Belgrad**, prezentînd în arenă un unsprezece mult mai puţin strălucitor, dacă îl excepţăm pe **Geaici**, decît marea sa rivală **Partizan Belgrad** a reuşit suite de victorii finale în campionat. Şi, ca să încheiem exemplificările, **U.T.A.**, fără să posede grupul de jucători de clasă internaţională de la **Dinamo Bucureşti** sau **Rapid**, a reuşit, în ultimele două campionate, să se claseze deasupra valoroaselor sale concurente.

Explicaţia, aşa cum sugeram în primele rînduri, poate fi de natură obiectivă şi ea se numeşte o OMOGENITATE superioară, element decisiv în fotbal; ea poate veni şi de la o „neghicire" a formulei de echipă şi, în sfîrşit, poate apare şi sub forma unor elemente externe, din afara vieţii de club. Să încercăm să desluşim **„fenomenul-Dinamo"** care, cel puţin pentru această primă parte a campionatului, pare a începe să se lumineze.

Dumitrache, „omul fix" al atacului dinamovist, îl admiră pe... Gornea

Explicaţii „Mundial" şi altele, argument Nunweiller III

Din momentul atingerii etapei în care dădea şase componenţi echipei naţionale (**Boc, Dinu, Ghergheli, Nunweiller VI, Dumitrache şi Lucescu**), deci de două campionate, **Dinamo Bucureşti** era declarată, la fiecare început de întrecere, prima şi marea favorită. Dar, de fiecare dată, **„plăieşii lui Ştefan cel Mare"** (împrumut, sperînd că n-o să am supărări, expresia colegului **Gheorghe Mitroi**), n-au ajuns primii în vîrful dealului.

Sigur că prima şi marea explicaţie rămîne tocmai împrejurarea că **Dinamo Bucureşti** se confunda cu echipa naţională, cu marile şi numeroasele ei obligaţii din această perioadă şi, astfel, în mod aproape inevitabil (ţinînd cont de potenţialul jucătorilor în cauză, de vîrsta şi de gradul lor de experienţă), interesele clubului au căzut pe al doilea plan. Asta ar fi o explicaţie. Poate nu cu acelaşi efect, dar de luat şi ea în considerare, este împrejurarea că una dintre liniile care au cunoscut cele mai puţine fluctuaţii, linia de apărare, s-a clătinat foarte puternic, devenind o veşnică sursă de îngrijorare pentru antrenori şi restul echipei. De altfel, tabloul alăturat, este generos, ca furnizare de probe, pentru argumentul acesta. Din ediţia 1964/65, ultima ediţie cu titlu pentru **Dinamo**, cînd apărarea avea numai 12 goluri primite la jumătatea drumului, de atunci, spunem, defensiva a încheiat prima parte a campionatului cu 22—18—18—19 goluri primite. Semn că aici s-a produs căderea. Pentru că linia de atac, urmărind de asemenea cifrele de alături, vedeţi că — în general — şi-a făcut datoria. Cu excepţia ediţiei 1967/68, cifrele sale, ca eficacitate, sînt satisfăcătoare.

Linia de apărare a avut, în această perioadă, crize de titulari corespunzători în posturile de portar, fundaş central dreapta şi fundaşi laterali, deci în toate poziţiile ei, cu excepţia fundaşului central stînga, unde soluţia **Dinu** a reprezentat, rapid, o fericită apariţie în formaţie. Au trebuit luni şi luni pentru ca, în afara venirii celor doi jucători consacraţi, **Constantinescu** şi **Deleanu**, a descoperirii lui **Cheran** şi a restabilirii lui **Stoenescu**, compartimentul să-şi regăsească cît de cît omogenitatea şi constanta de odinioară. Dar, cu toate acestea, nu se poate vorbi de o fortificare mulţumitoare a apărării lui **Dinamo** decît din clipa în care şi-a făcut reapariţia în teren, vechiul ei jucător şi conducător, în acelaşi timp, **Nunweiller III**, înfruntînd riscurile enorme, ale unei „clacări", experimentatul fundaş central, handicapat şi de o destul de lungă perioadă de inactivitate competiţională, a reîmbrăcat tricoul primei formaţii după reusita **„expediţie Istanbul"**. Sigur că randamentul lui n-a fost, imediat, cel mai înalt. Dar, după opinia noastră, folosul reintrării lui **Nunweiller III** în defensiva echipei din şoseaua **Ştefan cel Mare** a reprezentat mai ales o forţă morală apărută în echipă, un şef de compartiment care a readus ordine şi încredere într-o linie unde lucrurile nu mergeau prea bine. Cele doar 13 goluri încasate de portarul **Constantinescu**, foarte constant şi preţios pentru echipă, dovedesc — pentru această primă parte a campionatului — o revenire la nivelul valoric din perioadele cele mai bune ale echipei. Media, de mai puţin de un gol primit de partidă, este cu atît mai remarcabilă cu cît ea a fost obţinută trecîndu-se peste greutăţile prezentate de accidentări sau suspendări de jucători din acest compartiment **(Stoenescu, Constantinescu, Deleanu)** ceea ce a obligat la unele alcătuiri cu totul inedite ale compartimentului **(Cheran** fundaş central, printre altele).

Formulele permit noi căutări pentru restul compartimentelor

Să continuăm raidul nostru prin liniile care compun formaţia dinamovistă. Perechilor de mijlocaşi de ridicată clasă, **P. Emil — Popescu, Ghergheli—Popescu, Ghergheli—Nunweiller VI**, le succede, acum, o linie de mari perspective: **Nunweiller VI—Dinu**. Cu **Mustăţea** ca prim înlocuitor sau ca soluţie pentru linia de atac. Dacă va rămîne în vigoare formula cu cei doi internaţionali (pentru că retragerea lui **Dinu** în postul său din naţională este posibilă în orice clipă), atunci se poate vorbi de doi mijlocaşi-tip pentru fotbalul modern, **Nunweiller VI**, prin excelentă ofensiv, **Dinu**, cu mari şi cunoscute resurse pentru apărare. În orice caz, pentru acest compartiment, soluţiile de formulă sînt numeroase şi promiţătoare — fiindcă nu trebuie să-i uităm pe **Moldovan** şi **Mustăţea**. Comportarea liniei mediane în tur poate fi caracterizată ca bună, în orice caz ea fiind rareori la origina momentelor de joc slab şi, implicit, destul de rar citată în criticile antrenorilor.

Variante, ca diversitate, risc şi randament, asemănătoare cu cele ale jocului de şah apar pentru linia de înaintare. Aici aşa cum au decurs lucrurile, punctul fix pare că este doar **Dumitrache**; accidentările în serie ale lui **Lucescu**; încă prea puţina experienţă a lui **Doru Popescu**, coroborată cu deficiente tehnice încă evidente; operaţiunea de a-l familiariza pe **Sălceanu** cu postul de extremă; reintrarea lui **Haidu**, prea reţinut încă faţă de ceea ce reprezintă ca experienţă, mai ales ca posibilităţi tactice; neacomodarea suficientă a lui **Nuţu**; toate aceste împrejurări au făcut ca linia de atac să suporte multe şi diverse încercări de a se ajunge la o formulă cît mai echilibrată. Sigur că 26 de goluri înscrise reprezintă o cifră mulţumitoare dar — credem noi — încă sub posibilităţile înaintaşilor pe care **Dinamo** îi are în lot.

Nu cunoaştem încă intenţiile cuplului **Traian Ionescu — Dumitru Nicolae-Nicuşor**, prezent, în această formulă, la conducerea echipei din momentul reluării pregătirilor pentru retur. Poate că **Traian Ionescu** va încerca o sudare a cuplului **Doru Popescu—Dumitrache** dar are de ales soluţia: care dintre ei prim realizator şi care în rolul principal de creator? Aşa cum s-au desfăşurat, de regulă, lucrurile în turul campionatului, „corsarul roib" şi-a asumat misiunea de a-i „face" mingi masivului şi tînărului său coechipier. Şi cu apreciabile reuşite pe care şi fostul jucător al **Metalului** din **Tr. Severin** şi altii **(Sălceanu**, de pildă) le-au apreciat pentru că au reprezentat goluri sigure pe numele lor. Rămîn extremele. În formă bună, sănătos, **Lucescu** este prima şi marea soluţie, indiferent pentru care parte a atacului. Pentru a doua aripă, rămîne de văzut dacă **Dinamo** va opta pentru jocul cu extreme veritabile sau va recurge, totuşi, în spiritul celor mai moderne idei, la jocul cu una dintre extreme retrase; **Sălceanu, Haidu, Mustăţea** se pot preta diverselor roluri. Şi mai este un nume nou, **Moţ**, provenit de la **Unirea Alba Iulia**, una dintre ultimele „descoperiri" ale antrenorului **Traian Ionescu**, care aşteaptă sezonul ca pe marea încercare a carierei lui.

★

Şedinţa de analiză a comportării echipei **Dinamo Bucureşti**, pe care am urmărit-o, la jumătatea lunii decembrie a anului trecut, a dedicat o mare parte a ei, deficienţelor de joc şi am apreciat faptul că locul întîi n-a aruncat prea multă miere pe frazele raportului antrenorului **Dumitru Nicolae — Nicuşor** şi nici în cuvîntul jucătorilor de bază ai formaţiei, fie că era vorba de **Nunweiller III**, de **Lucescu**, de **Dinu** sau de **Stoenescu**. Firească au fost amintite obligaţiile avute în aceşti ani faţă de echipa naţională dar, în acelaşi timp, s-a observat că atît în multe partide de campionat cît şi, mai ales, în cele internaţionale, modul cum **Dinamo** s-a prezentat a reprezentat o lungă distanţă faţă de posibilităţi şi pretenţii.

Reprezentanţii conducerii Ministerului Afacerilor Interne, al F.R.F. şi al clubului, au pus accentul pe obligaţiile deosebite ce revin pe mai departe echipei **Dinamo**. În această situaţie, planul pe trei ani al secţiei de fotbal a clubului bucureştean, desfăşurat la toate esaloanele sale (copii, juniori, seniori) ni se pare bine venit şi util. Bine venit pentru că, trebuie spus cu toată seriozitatea, activitatea secţiei bucureştene slăbise în multe dintre compartimentele sale (mai ales într-un sector decisiv pentru perspectivele existenţei sale, la juniori şi copii). În recoltarea de talente autentice din propria filieră intervenise un gol; pentru că, alături de lansarea în marea arenă a unor jucători tineri, necunoscuţi sau aproape necunoscuţi, **Dinamo** înregistrase şi o serie de succese totale reprezentate de ducerea unor copii întraţi pe porţile stadionului, pînă la îmbrăcarea tricoului naţional la prima echipă a ţării. Reluarea, cu o şi mai temeinică pregătire şi studiere a acestei activităţi de ansamblu ne apare de aceea, pe lîngă bine venită şi utilă. Pentru că, astfel, acea operaţiune de improspătare a titularilor, are suficientă şi valoroasă „materie primă".

La acest popas dintre campionate, cînd **Dinamo Bucureşti** a vădit o atingere a OMOGENITĂŢII ŞI CONSTANTEI, elemente absente în ediţiile precedente, din jocul formaţiei sale (incluzînd — uneori jumătate din echipa reprezentativă) am făcut aceste constatări şi am încercat unele anticipări pentru ceea ce va fi această formaţie în sezonul care vine. Rămîne de văzut în ce măsură viaţa le va confirma. O confirmare este aşteptată în mod sincer de adevăraţii iubitori ai fotbalului care speră că alături de alte înfruntăşe ale fotbalului nostru şi clubul din şoseaua **Ştefan cel Mare** să înregistreze saltul atît de necesar pentru echipele noastre. Amara experienţă din toamna lui 1970 a dovedit cît de departe este încă acest eşalon de ceea ce a obţinut echipa reprezentativă. Spiritul echipelor de club a devenit mai mult decît o necesitate. Şi, printre protagonistele alergării spre afirmarea pe plan internaţional, prin marele culoar numit campionat, trebuie să se găsească şi Dinamo.

Eftimie IONESCU

JUCĂTORII FOLOSIŢI

Constantinescu (11 partide): 8,00
Cheran (15 partide): 6,80
Stoenescu (13 partide): 7,23
Dinu (10 partide): 7,88
Deleanu (14 partide): 6
Sălceanu (14 partide): 6,71
Nunweiller VI (15 partide): 7,60
Nuţu (6 partide): 5,83
Lucescu (9 partide): 6,66
Dumitrache (14 partide): 7,35
Both (6 partide): 6,50
Doru Popescu (12 partide): 6,50
P. Nicolae (2 partide): 5,50
Mustăţea (12 partide): 6,75
Moldovan (3 partide): 5,66
Haidu (8 partide): 6,62
Nunweiller III (7 partide): 7,28
Andrei (3 partide): 6,66
Ştefan (3 partide): 6,66
Cavai (1 partidă): 8

N.R.: Credem că cititorii observă că unele din aceste medii, ţinînd cont de numărul de partide disputate, flatează în mod artificial. Tocmai de aceea am publicat şi numărul de întîlniri susţinute de fiecare jucător.

DINAMO IN CÎTEVA DIN ULTIMELE EDIŢII

1964/1965: LOCUL 1 — 21 PUNCTE

28 goluri marcate de atacul: Pîrcălab, Frăţilă (Nunweiller VI), Ene II, Haidu — avînd ca mijlocaşi pe P. Emil şi O. Popescu.

12 goluri primite de apărarea: Datcu — Popa, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan

1965/66: LOCUL 12 — 11 PUNCTE

20 goluri marcate de atacul: Pîrcălab, Ene II, Frăţilă, Haidu şi de mijlocaşii Ghergheli, Nunweiller VI, O. Popescu

22 goluri primite de apărarea: Datcu — Popa, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ştefan

1967/68: LOCUL 15 — 11 PUNCTE

14 goluri marcate de atacul: Pîrcălab (Lucescu), Nunweiller VI (Naghi), Dumitrache, Haidu şi de mijlocaşii Ghergheli, Dinu.

18 goluri primite de apărarea: Niculescu — Popa, Boc, Nunweiller III, Ştefan

1968/69: LOCUL 4 — 16 PUNCTE

28 goluri marcate de atacul: Pîrcălab, Sălceanu (Frăţilă), Dumitrache, Lucescu şi de mijlocaşii Ghergheli şi Nunweiller VI

18 goluri primite de apărarea: Datcu — Ştefan, Boc, Dinu, Stoenescu

1969/70: LOCUL 3 — 19 PUNCTE

28 goluri (plus 2 autogoluri) marcate de atacul: Pîrcălab, Frăţilă (Sălceanu, Doru Popescu), Dumitrache, Lucescu

19 goluri primite de apărarea: Coman — Ştefan Stoenescu, Dinu, Deleanu

1970/71: LOCUL 1 — 20 PUNCTE

26 goluri marcate de atacul: Sălceanu, Doru Popescu, Dumitrache, Lucescu (Haidu) şi de mijlocaşii Nunweiller VI, Dinu, Mustăţea

13 goluri primite de apărarea: Constantinescu — Cheran, Nunweiller III, Stoenescu, Deleanu